

Bài Hai

Hoàn tất cuộc đua

Đọc Kinh văn: 2 Ti. 4:7b; Công. 20:24; 1 Cô. 9:24-26; Hê. 12:1-2a

I. “Ta đã hoàn tất cuộc đua”—2 Ti. 4:7b:

- A. Phao-lô bắt đầu chạy cuộc đua thuộc trời sau khi Chúa sở hữu ông, và ông liên tục chạy (1 Cô. 9:24-26; Phil. 3:12-14) để có thể hoàn thành cuộc đua đó (Công. 20:24).
- B. Bây giờ, đến cuối cùng, ông đã công bố cách toàn thắng: “Ta đã hoàn tất cuộc đua” (2 Ti. 4:7b); về điều này, ông sẽ nhận phần thưởng nơi Chúa – mũ miện của sự công chính (c. 8).

II. Một đời sống Cơ Đốc đúng đắn [phải] tham dự vào một cuộc chạy, cuộc chạy đua, để thực hiện gia thế của Đức Chúa Trời theo mục đích đời đời của Ngài—1 Cô. 9:24; Êph. 1:11; 3:11:

- A. Chúng ta cần tìm cho ra cuộc hành trình mà Chúa đã ấn định cho mình và trung tín bước đi trên đó, trả bất cứ giá nào để toàn tâm duy trì cuộc hành trình của mình cho tới khi đến đích—2 Ti. 4:7b.
- B. Cuộc hành trình mà Chúa đã ấn định cho chúng ta là cuộc đua mà tất cả chúng ta đều chạy—Hê. 12:1.
- C. Chúng ta cần “nhấn nại chạy cuộc đua đã đặt trước mặt chúng ta”—c. 1:
  1. Như sứ đồ Phao-lô, tất cả Cơ Đốc nhân phải chạy cuộc đua để giành giải thưởng, không phải sự cứu rỗi theo nghĩa thông thường nhưng là phần thưởng theo nghĩa đặc biệt—10:35; 1 Cô. 3:14-15; 9:26-27; Phil. 3:13-14.
  2. Chúng ta cần nhấn nại chạy cuộc đua, nhấn chịu sự chống đối—Hê. 12:2-3.
- D. Chúng ta chạy cuộc đua Cơ Đốc bằng cách “xoay khỏi mọi sự mà hướng về Jesus là Tác giả và Đấng hoàn hảo đức tin chúng ta”—c. 2a:
  1. Jesus là Tác giả của đức tin, Đấng khởi nguồn, Đấng khai sáng, cội nguồn và căn nguyên của đức tin—c. 2:
    - a. Thật ra, đức tin của tín đồ không phải là đức tin của riêng họ mà là Christ vào trong họ để trở thành đức tin của họ—La. 3:22; Ga. 2:16.
    - b. Chúng ta tin nghĩa là chúng ta trân quý Christ, như một phản ứng [của chúng ta] đối với sự thu hút của Ngài—La. 10:17.
    - c. Chúng ta cần xoay khỏi mọi sự mà hướng về Jesus với sự chú ý không bị phân tâm bằng cách xoay khỏi mọi vật thể khác—Hê. 12:1-2a; Nhã. 1:4; Thi. 27:4.
    - d. Khi chúng ta xoay khỏi mọi sự mà hướng về Jesus thì Ngài là Linh ban-sự-sống (1 Cô. 15:45) truyền cho chúng ta chính Ngài cùng với yếu tố tin.
  2. Đức tin là khả năng thực thể hóa, khả năng mà bởi đó chúng ta thực thể hóa, cung cấp thực chất, cho những điều chưa nhìn thấy hoặc đang hi vọng—Hê. 11:1:
    - a. Chúng ta phải vận dụng linh của đức tin, tức linh hòa quyện của mình, để tin và nói những điều chúng ta đã kinh nghiệm về Chúa—2 Cô. 4:13.
    - b. Đức tin ở trong linh chúng ta, là linh được hòa quyện với Thánh Linh—1 Cô. 6:17.
  3. Chúng ta không lưu tâm, nhìn vào, những điều thấy được bèn là những điều không thấy được; vì những điều thấy được là tạm thời, còn những điều không thấy được là đời đời—2 Cô. 4:18:
    - a. Đời sống Cơ Đốc là đời sống của những điều không thấy được—La. 8:24-25; Hê. 11:27; 1 Phi. 1:8; Ga. 6:10.
    - b. Sự suy thoái của Hội thánh là suy thoái từ những điều không thấy được sang những điều thấy được; sự khôi phục của Chúa là khôi phục Hội thánh Ngài từ những điều thấy được sang những điều không thấy được—Gi. 20:25; 2 Cô. 5:7; La. 8:24-25; 1 Phi. 1:8.
  4. Jesus là Đấng hoàn hảo đức tin, tức Đấng hoàn thành và Đấng làm trọn đức tin—Hê. 12:2:
    - a. Là Đấng làm trọn đức tin, Chúa Jesus liên tục truyền chính Ngài là yếu tố tin và khả năng tin vào trong chúng ta.

- b. Khi chúng ta xoay khỏi mọi sự mà hướng về Ngài thì Ngài cung ứng trời, sự sống và sức mạnh cho chúng ta, truyền phát và truyền dẫn mọi điều Ngài là cho chúng ta, hầu cho chúng ta có thể chạy cuộc đua thuộc trời và sống đời sống thuộc trời trên đất—2 Cô. 3:18.
  - c. Khi chúng ta liên tục xoay khỏi mọi sự mà hướng về Ngài thì Ngài sẽ hoàn thành và làm trọn đức tin chúng ta cần để chạy cuộc đua thuộc trời—Hê. 12:1-2a.
- E. Chúng ta cần được khích lệ và cảnh báo bởi hình bóng về con cái Israel; hành trình của họ hướng đến miền đất tốt tươi hình bóng cho cuộc đua Cơ Đốc hướng đến miền đất tốt tươi của chúng ta, tức Đấng Christ bao-hàm-tất-cả—1 Cô. 10:1-13:
- 1. Chúng ta đã được cứu chuộc qua Christ, được giải cứu khỏi xiềng xích của Sa-tan và được đem vào sự khải thị về gia tể của Đức Chúa Trời.
  - 2. Có thể chúng ta vẫn chưa đạt đến mục tiêu kêu gọi của Đức Chúa Trời, tức là bước vào sở hữu miền đất tốt tươi của chúng ta, tức Christ, và vui hưởng sự phong phú của Ngài vì vương quốc của Đức Chúa Trời để có thể là sự biểu lộ của Ngài trong thời đại hiện tại và dự phần vào sự vui hưởng Christ đầy đủ nhất trong thời đại vương quốc—Phil. 3:12-14; Mat. 25:21, 23.
- F. Phần cuối của cuộc hành trình mà Đức Chúa Trời ấn định cho mỗi người chúng ta là phần khó nhất của cuộc hành trình—đc. Mác 6:45-51:
- 1. Một điều quan trọng trong đời sống Cơ Đốc là tìm cho ra cuộc hành trình mà Chúa đã ấn định và trung tín bước đi trên đó.
  - 2. Chúng ta có thể vui mừng vì đã đi đúng đường, nhưng chúng ta chạy và kết thúc như thế nào vẫn là một câu hỏi.
- G. Chúng ta không nên mòn mỏi, nao sòn trong hồn vì bất cứ lí do gì (Hê. 12:3); trái lại, chúng ta nên là những người chạy đua đến cuối cùng:
- 1. Mòn mỏi là không còn sức lực trong hồn; mọi sự dường như đều vô ích.
  - 2. Người té ngã rồi lại trỗi dậy là người chạy đua tốt nhất: “Hỡi kẻ thù ta, chớ vui mừng vì có ta. / Ta dù bị ngã, sẽ lại trỗi dậy; / Dù ngồi trong nơi tối tăm, / nhưng Đức Giê-hô-va sẽ làm sự sáng cho ta”—Mi. 7:8.
  - 3. Chúng ta không nên bỏ cuộc, mòn mỏi hay nao sòn trong hồn nhưng hãy xoay khỏi mọi sự mà hướng về Jesus và chạy cuộc đua đã đặt trước mặt mình—Hê. 12:2a.